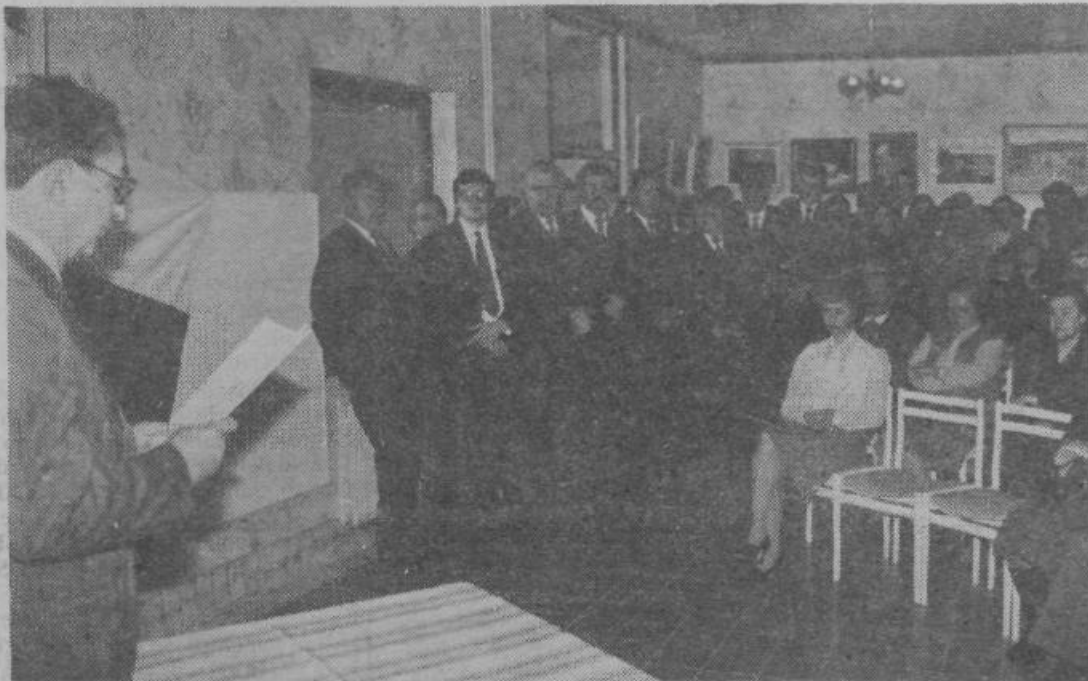

Otvoritev doma starejših občanov Grosuplje, 25. 3. 1984

Uresničena je dolgoletna želja in naloga dejavnosti socialnega skrbstva v naši občini, nuditi starejšim in še zlasti osamljenim in varstva potrebnim občanom dom. Dom, kateri jim bo nudil tako rekreativno, družabno in zdravstveno varnost, ki jim bo popestrila njihovo jesen življenja ter jih ohranila še dolgo čile, vedre in zdrave.

V kratkem kulturnem programu so sodelovali moški komorni pevski zbor KD Svoboda, otroci iz Vzgojno varstvenega zavoda, učenci glasbene šole in učenci — pionirji iz osnovne šole Louis Adamič — vsi iz Grosuplje v organizaciji tov. Hilde Lučevnik.

Našemu tovarišu in gasilcu

Se ko je bil fantič, se je navdušil za gasilce. Kot mladenič je bil že pravi gasilec. Zdaj je mož, ki je med svojim dolgoletnim delom v gasilstvu dočkal 50 let. To je naš občan Alojz LJUBIČ.

Zrasel je v starodavni Stični, v delavski družini, med valovitimi griči in rodovitnimi polji sončne Dolenjske. Imel je srečo, da se je rodil v takem čudovitem okolju. Rasel je v tem lepem okolju in med ljudmi, ki živijo med temi griči in polji. Živijo in delajo leto in dan.

Kdo bi ne želel ohraniti tega, kar je dala narava in kar je zgradil človek? To je prav gotovo vspodbudilo našega stiškega krajana, Lojzeta Ljubiča, da je posvetil pretežni del svojega življenja gasilstvu, humanitarni dejavnosti, ki želi pomagati človeku in ohraniti plodove njegovega dela. Ohraniti tisto, kar si je zgradil vsak sam in tisto, kar smo zgradili vsi.

Lojze Ljubič je kot gasilec od mladih nog in dolgoletni predsednik Občinske gasilske zveze uspel s svojim znanjem, marljivim delom in zagnanostjo za gasilsko preventivo, da so se skoraj vsa gasilska društva v naši občini modernizirala in nabavila sodobno gasilsko opremo in tehniko. Organiziral je strokovno izobraževanje gasilcev, tako da se nam ni bati, da ne bi v naših vrstah imeli usposobljenih gasilcev in njihovih starešin. Potem je tudi pomagal, da je bilo zgrajenih in obnovljenih več gasilskih domov. Vsega, kar je storil, niti ne moremo naštevati. Koliko časa, truda, navdušenja je potrebno, da se v gasilstvu toliko naredi, ve samo tisti, ki je sam delal ali sodeloval pri tem.

Spricho povedanega, so te vrstice le skromna oddolžitev našemu tovarišu in gasilcu Lojzetu Ljubiču ob njegovi življenjski obletnici. Ob tej priložnosti mu vse gasilke in gasilci iskreno čestitamo in se mu zahvaljujemo za njegovo humanitarno delo ter želimo, da bi nas še dolgo vodil tako kot doslej. Posnemali ga bomo in z njim sodelovali. Zato, da bodo med dolenjskimi griči mirne noči in mirni dnevi, brez ognja.

Gasilke in gasilci občine Grosuplje

O začetnih razmišljanjih v letu 1978, poteku dela pri gradnji domov ter zagotavljanju sredstev, je spregovoril tov. Dušan Kavčič, predsednik občinske skupnosti socialnega varstva. Slavnostna govornica, tov. Jelka Firbas, predsednica skupščine socialnega skrbstva Slovenije, je omenila, da imamo v slovenskih občinah 54 domov, kjer je našlo svoj dom preko 9.000 občanov ter povdarila:

»Zadovoljevanje potreb starejših občanov zahteva usklajeno aktivnost krajevnih skupnosti, organizacij združenega dela, SIS, družbenih organizacij in društev. Zavzemamo se za uveljavljanje vsebine dela in organiziranje interesnih dejavnosti v domu, ki bo prilagojeno načelom sodobne gerontologije. Zavzemamo se, da bi domovi postajali vsebolj odprti centri družbene skrbi za starejše občane v okolju, kjer delujejo.« V domu je bila odprta tudi razstava članov likovne sekcije Ivančna gorica. Za oplešavo prostorov v novem objektu je vodstvo doma prejelo nekaj daril — izdelkov posameznikov in otrok VVZ, svojo sliko »Jesen« pa je podaril tudi slikar Štefan Horvat.

Popoldan sta si novi dom ogledala tudi tov. Vinko Hafner, predsednik skupščine SRS ter umetnik Ladko Korošec.

Uspešno delo društva upokojencev v preteklem letu

Društvo upokojencev Grosuplje je ob izredno dobri udeležbi članstva imelo v soboto, 26. marca, svoj redni občni zbor. Udeležili so se ga tudi predstavniki krajevnih skupnosti, DPO in društev. Izčrpano poročilo upravnega odbora društva je pokazalo, da je društvo vzorno, prizadevno in predvsem zelo pestro delovalo na vseh področjih društvene dejavnosti.

Bilo je tudi ugotovljeno, da so bile zelo aktivne in uspešne komisije za šport in rekreacijo, komisija za izlete in krožek za ročna dela. Lani ob tem času ustanovljena sekcija za šport in rekreacijo je v zelo kratkem času organizirala ekipe v kegljanju, balinanju, strelstvu in šahu. Te ekipe so se že pomerile z nekaterimi sosednimi društvi upokojencev in celo z Ljubljancami. Zelo resno in prizadevno se upokojenci — športniki pripravljajo na letošnje junijske športne igre upokojencev dolenjske regije, katere bodo v Grosupljem. Izredna aktivnost članov upravnega odbora se kaže tudi v tem, da je lani v društvo pristopilo 70 novih članov, pridobili pa so tudi več kot 80 novih članov za glasilo VZAJEMNOST.

Iz poročila izletne komisije je bilo ugotovljeno, da je društvo namenilo posebno skrb organizaciji izletov. Imeli smo jih sedem, od tega enega izven republike in sicer v Jasenovcu in na Kozaro. Tudi ostali izleti v republiki so bili organizirani tako, da smo na vsakem izletu obiskali eno obeležje iz NOB ali muzej.

Izletov se je udeležil skoraj vsak drugi član društva.

Posebna skrb je društvo namenilo tudi najstarejšim članom društva, bolnim in osamelim. Za najstarejše in pokretne člane je bil ob občinskem prazniku organiziran sprejem s kulturnim programom. Pred novim letom pa so odborniki obiskali vse težje bolne člane in pa člane, ki živijo v domovih starejših občanov, ter jih skromno obdarili. Ob 8. marcu pa so upokojenke organizirale že drugo, zelo uspešno razstavo ročnih del.

Na občnem zboru je bil sprejet tudi letni program dela društva, s poudarkom na vsestransko pozitivnem delu ter nadaljnjega razvoja društva.

Izvoljen je bil nov, 18-članski upravni odbor in 3-članski nadzorni odbor. Naslednji dve leti bo društvo in njegovo dejavnost vodil dosednji predsednik FRANC LAJEVEC.

Na zboru je UO društva podelil priznanja najzaslužnejšim in dolgoletnim sodelavcem in članom upravnega odbora, kateri iz osebnih ali zdravstvenih razlogov v društvu ne morejo več delati. Priznanja so prejeli: Zofija JANKO, Alojz DROBNIČ, Francka ŠČURK in pokojna člana UO Tone ZAVIRŠEK in Pavla LENIČ.

A. Pečnik

Regijsko tekmovanje za »zlati puščico«

Na strelišču za zračno orožje Ob Grosupeljski je bilo 26. februarja regijsko tekmovanje za »Zlati puščico«. Nastopilo je štirinajst strelcev, ki so morali prej na občinskih prvenstvih občin Kočevje in Grosuplje doseči normo 525 krogov od 600 možnih. Iz občine Grosuplje je nastopilo pet strelcev, ki so dobro streljali, saj je Jože Kolenc, član strelske družine »29. oktober« iz Grosuplje s 550 krogi osvojil regijsko »Zlati puščico«, njegov brat Zvone pa je bil tretji s 544 krogi. Drugo mesto je s 549 krogi osvojil Miran Novak iz strelske družine »Kočevje«.

Oba brata Kolenca bosta po vsej verjetnosti za to dragoceno trofejo lahko nastopila tudi na republiškem tekmovanju, kamor se glede na rezultate uvrsti prvih sto strelcev z vseh šestnajst regijskih prvenstev. Praksa zadnjih let pa kaže, da rezultat nad 540 krogov za tako uvrstitev zadostuje.

Vinko Petrič

IN MEMORIAM

ANTON LJUBIČ

Med najlepše strani naše junaške epopeje sodijo prav tiste, ki govore o večjem herojstvu kot kdaj koli prej, herojstvu ljudi, ki so s svojim svetlim vzgledom, svojo organizatorsko vlogo sposobnih voditeljev služili kot živ primer, kako se je treba za svoje ljudstvo, za ljudske težnje in ideale boriti in do kraja dosledno izvrševati svojo dolžnost pravega Titovega revolucionarja.

Ti svetli primeri, padli mrtvi in še živeči so naši narodni borci, ki so ponos vseh nas, ponos vseh naših narodov in narodnosti.

Vsak od teh živi in bo živel v spominu našega ljudstva kot blesteč simbol junaštva, sposobnosti, predanosti, poguma in požrtvovalnosti. Živel bo kot svetel primer prekaljenih in v ognju in krvi preizkušenih sinov partije, ob katerih svetlih vzorih se šolajo naši bodoči rodovi. Eden med vidnejšimi zaslužniki je nedvomno človek izrednih kvalitiet, predan partiji in interesom delavskega razreda, od svoje rane mladosti: to je danes že pokojni tovariš Tone Ljubič — Zidar.

Ta boleča smrt je žalostno odjeknila in pretresla slehernega borca NOV, krajana in občana naše bližnje in daljne okolice.

Tovariš Tone se je rodil pred 62 leti v številni delavski družini, v lepi dolenjski vasi Spodnji Slivnici pri Grosupljem. Svoja otroška leta je preživel doma, hodil v osnovno šolo in živel tako kot vsak otrok, kateri živi na vasi. Ko je končal osnovno šolo, se je vpisal na tehnično šolo v Ljubljano. Tam se je povezal z napredno delavsko študentsko mladino, ki se je v predaprilski Jugoslaviji borila proti nasilju in izkoriščanju delavskega razreda in kmetov. Svoje napredne ideje je prenašal tudi med kmečko mladino v svojem rojstnem kraju. Bil je član Sokolskega društva v Grosupljem. V času okupacije, leta 1941, ko so našo deželo preplavile fašistične horde, je pokojni tovariš Tone vedel, kje je njegovo mesto.

V juliju 1941 se je organizirano vključil v vaški odbor OF Spodnja Slivnica, katerega so vodili Radko Polič, Dolfe Jakhel in Janko Rode. Aprila leta 1942 je odšel v I. slovensko brigado, II. grupo odredov, na Kremenjak. Tupostane borec znamenitega Simonovega bataljona II. grupe odredov. V vrstah borcev II. grupe odredov se je pokojni tovariš Tone udeležil znamenitih borb in bitk proti okupatorju na

Dolenjskem, kot so bile na Jančah, Muljavi itd. V drugi polovici leta 1943 je bil premeščen v 12. udarno slovensko brigado, meseca marca 1944 postane komandant III. bataljona VDV na Dolenjskem, kjer je organizirano vodil bataljon v borbi proti takratni kontrarevoluciji, ki se je pojavljala v obliki izdajalcev slovenskega naroda, belogardistov, črnokorcev in pripadnikov četništva. Avgusta 1944 leta je bil premeščen v prvo brigado VDV za namestnika komandanta. Kot komandant I. brigade VDV pripelje po težkih bitkah s sovražnikom, 9. maja 1945 svojo zmagovito brigado v osvobodeno Ljubljano.

Po osvoboditvi je bil pokojni tovariš Tone Ljubič v JLA na odgovornih položajih in sicer po najrazličnejših krajih širom Jugoslavije.

Že med službovanjem v JLA je imel tovariš Tone s svojo občino tesne stike, saj je s svojo aktivnostjo in strokovnostjo pripomogel k razvoju občine, zlasti pa SGP Grosuplje. Po upokojitvi oz. vrnitvi iz JLA se je Tone aktivno vključil v družbenopolitično in gospodarsko življenje občine. Z vso svojo vnemo in strokovnostjo je opravljal funkcijo gradbenega in urbanističnega inšpektorja v občini ter dal svoj prispevek pri nastajanju prvih urbanističnih načrtov in dokumentacije.

Opravljal je funkcijo prvega poveljnika občinskega štaba civilne zaštite. Kot gradbeni strokovnjak in družbenopolitični delavec je aktivno sodeloval pri nastajanju projektov, zagotavljanju sredstev in izvedbi pri gradnji šol, vrtcev, doma starejših občanov ter drugih.

Tovariš Tone se je aktivno vključeval tudi v delo občinske izobraževalne skupnosti, skupnosti socialnega skrbstva, otroškega varstva, zlasti pa je bil velik njegov prispevek na področju delovanja stanovanjsko-komunalne skupnosti.

Bil je tesno povezan z borcevsko organizacijo v naši občini, od leta 1980 do 1982 je bil podpredsednik občinskega odbora ZVB NOV. Kot predsednik stanovanjske komisije je urejeval stanovanjske probleme borcev. V letih 1978—82 je bil član predsedstva OK SZDL. Zaradi vsestranske politične dejavnosti, v kateri je močno spodbujal tudi ostale sodelavce in člane SZDL, se je posvetil tudi delu v osnovni organizaciji ZK v svoji krajevni skupnosti in občini.

S smrtjo Toneta Ljubiča — Zidarja smo izgubili partizanskega komandanta, prijatelja in tovariša.